

عنوان مقاله:

بررسی متغیرهای اجتماعی- زبانی فارسی در گویش نهبندانی: همخوان ها

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

عباسعلی آهنگر - دانشگاه سیستان و بلوچستان

محبوبه شاهسوار - کارشناس ارشد زبانشناسی همگانی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی رابطه متغیرهای اجتماعی همچون جنسیت، سن و تحصیلات با متغیرهای زبانی (همخوانی) زبان فارسی در گفتار گویشوران نهبندانی می پردازد. متغیرهای زبانی مربوط از گفتار ۲۴ گویشور نوجوان، جوان و مسن واجد شرایط استخراج گردید. نتایج این پژوهش نشان می دهد که تحصیلات در برخی از متغیرها باعث کاهش استفاده از صورت های غیرمعیار نشده است و نقش تحصیلات به عنوان یک متغیر اجتماعی تنها در تمایز گفتار گویشوران مسن باسواد و بی سواد مشهود است. همچنین، در این گویش، در برخی متغیرها مشاهده شده است که گفتار گویشوران مرد به گونه معیار نزدیک تر است. به علاوه، در بیشتر موارد نیز در صورت نزدیک تر بودن گفتار زنان به گونه معیار، اختلاف گفتار آن ها با مردان ناچیز بوده است و عامل جنسیت نقش تمایزدهنده ای نداشته است. افزایش سن در گروه نوجوانان دارای والدین باسواد و گویشوران مسن باسواد با افزایش استفاده از صورت های معیار همراه است. در گروه نوجوانان در نیمی از متغیرهای زبانی مورد مطالعه، جنسیت نقشی در تمایز گفتار نداشته است.

کلمات کلیدی:

متغیر اجتماعی، متغیر زبانی، جنسیت، سن، تحصیلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581042>

